ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 20ής Σεπτεμβρίου 2001 *

Στην υπόθεση C-263/98,

Βασίλειο του Βελγίου, εκπροσωπούμενο αρχικώς από τον J. Devadder και στη συνέχεια από την A. Snoecx, επικουρουμένους από τον H. Gilliams, advocaat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγον,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον H. van Vliet, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 98/358/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 1998, για την εκκαθάριση των λογαριασμών των κρατών μελών σχετικά με τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

οικονομικό έτος 1994 (ΕΕ L 163, σ. 28), καθόσον αυτή αποκλείει από την κοινοτική χρηματοδότηση δαπάνες ύψους 382 208 436 βελγικών φράγκων (BEF) που πραγματοποιήθηκαν στο προσφεύγον κράτος μέλος στο πλαίσιο της προπληρωμής επιστροφών λόγω εξαγωγής,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken (εισηγήτρια) και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: S. Alber
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 1ης Φεβρουαρίου 2001, κατά την οποία το Βασίλειο του Βελγίου εκπροσωπήθηκε από τον H. Gilliams και η Επιτροπή από τον C. van der Hauwaert,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 15ης Μαρτίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 17 Ιουλίου 1998, το Βασίλειο του Βελγίου ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 173, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 230, πρώτο εδάφιο, ΕΚ), τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 98/358/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 1998, για την εκκαθάριση των λογαριασμών των κρατών μελών σχετικά με τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1994 (ΕΕ L 163, σ. 28, στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), καθόσον αυτή αποκλείει από την κοινοτική χρηματοδότηση δαπάνες ύψους 382 208 436 BEF που πραγματοποιήθηκαν στο προσφεύγον κράτος μέλος στο πλαίσιο της προπληρωμής επιστροφών λόγω εξαγωγής.

2 Το ποσό αυτό αντιστοιχεί σε κατ' αποκοπήν διόρθωση της τάξεως του 10 % του συνόλου των δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε το Βασίλειο του Βελγίου κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους 1994 στο πλαίσιο της προπληρωμής των επιστροφών λόγω εξαγωγής για τους τομείς του βοείου κρέατος και των σιτηρών.

Το νομικό πλαίσιο

3 Δυνάμει των άρθρων 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', και 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/005, σ. 93), το τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ χρηματοδοτεί τις επιστροφές λόγω εξαγωγής προς τις τρίτες χώρες οσάκις αυτές χορηγούνται σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών.

4 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70:

«Τα κράτη μέλη λαμβάνουν, σύμφωνα με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να:

— εξασφαλίσουν την πραγματοποίηση και την κανονικότητα των χρηματοδοτουμένων από το Ταμείο πράξεων,

— προλάβουν και διώξουν ανωμαλίες,

— ανακτήσουν τα απολεσθέντα εξ αιτίας ανωμαλιών ή αμελειών ποσά.»

5 Από το το άρθρο 8, παράγραφος 2, του ιδίου κανονισμού προκύπτει ότι η Κοινότητα δεν αναλαμβάνει τις οικονομικές συνέπειες των πλημμελειών ή των αμελειών που καταλογίζονται στις διοικήσεις ή τους οργανισμούς των κρατών μελών.

6 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 565/80 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 1980, περί της προπληρωμής των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/028, σ. 50), ορίζει ότι «[κ]ατ' αίτηση του ενδιαφερομένου καταβάλλεται ποσό ίσο προς την επιστροφή κατά την εξαγωγή αμέσως από της υπαγωγής των προϊόντων βάσεως υπό τελωνειακό έλεγχο που εξασφαλίζει την εξαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων ή εμπορευμάτων εντός καθορισμένης προθεσμίας» (το καλούμενο καθεστώς «προπληρωμής-μεταποιήσεως»).

7 Το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 565/80 διευκρινίζει ότι «[κ]ατ' αίτηση του ενδιαφερομένου καταβάλλεται ένα ποσό ίσο προς την επιστροφή κατά την εξαγωγή, μόλις τα προϊόντα ή τα εμπορεύματα τεθούν υπό το τελωνειακό καθεστώς της αποταμιεύσεως ή της ελευθέρας ζώνης για να εξαχθούν εντός καθορισμένης προθεσμίας» (το καλούμενο καθεστώς «προπληρωμής-τελωνειακής αποταμιεύσεως»).

8 Οι ειδικοί κανόνες που έχουν εφαρμογή στο κοινοτικό σύστημα της προπληρωμής καθορίζονται από το κεφάλαιο 3 του τίτλου 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 351, σ. 1).

9 Σύμφωνα με το άρθρο 25 του κανονισμού 3665/87, εφόσον ο εξαγωγέας δηλώνει την πρόθεσή του να εξαγάγει τα προϊόντα ή εμπορεύματα μετά από μεταποίηση ή αποθεματοποίηση και να επωφεληθεί επιστροφής κατ' εφαρμογήν των άρθρων 4 ή 5 του κανονισμού 565/80, η υπαγωγή στις διατάξεις αυτές εξαρτάται από την υποβολή στις αρμόδιες τελωνειακές αρχές της δηλώσεως που καλείται «δήλωση πληρωμής», στην οποία περιλαμβάνονται όλα τα αναγκαία στοιχεία για τον καθορισμό της επιστροφής.

10 Όσον αφορά τα προϊόντα που μεταποιούνται ή τα εμπορεύματα που παράγονται από προϊόντα βάσεως, το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού 3665/87 προβλέπει ότι το αποτέλεσμα της εξετάσεως της δηλώσεως πληρωμής σε συνδυασμό με την ενδεχομένη εξέταση των προϊόντων βάσεως χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της επιστροφής.

11 Κατά το άρθρο 27, παράγραφος 3, του κανονισμού 3665/87, τα προϊόντα βάσεως που τίθενται υπό το καθεστώς προπληρωμής-μεταποιήσεως πρέπει να αποτελούν το σύνολο ή μέρος των προϊόντων που μεταποιούνται ή των εμπορευμάτων που εξάγονται. Κατ' εφαρμογήν του κανόνα της ισοδυναμίας, που προβλέπεται από την

ίδια διάταξη, τα προϊόντα βάσεως μπορούν, εάν οι αρμόδιες αρχές το επιτρέπουν, «να αντικαθίστανται από ισοδύναμα προϊόντα, που υπάγονται στην ίδια διάκριση της συνδυασμένης ονοματολογίας, παρουσιάζουν την ίδια εμπορική ποιότητα και διαθέτουν τα ίδια τεχνικά χαρακτηριστικά και ανταποκρίνονται στους όρους που απαιτούνται για τη χορήγηση της επιστροφής λόγω εξαγωγής».

12 Κατά το άρθρο 27, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 3665/87, η προθεσμία κατά τη διάρκεια της οποίας τα προϊόντα βάσεως μπορούν να παραμένουν υπό τελωνειακό έλεγχο ενόψει της μεταποιήσεώς τους είναι έξι μήνες από την ημέρα αποδοχής της δηλώσεως πληρωμής.

13 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 32/82 της Επιτροπής, της 7ης Ιανουαρίου 1982, για τη θέσπιση των όρων χορήγησης ειδικών επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ L 4, σ. 11), προβλέπει τη δυνατότητα χορηγήσεως ειδικών επιστροφών για την εξαγωγή ορισμένων προϊόντων του τομέα του βοείου κρέατος.

14 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1964/82 της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 1982, για τη θέσπιση των όρων χορήγησης ειδικών επιστροφών κατά την εξαγωγή για ορισμένα αποστεωμένα βόεια κρέατα (ΕΕ L 212, σ. 48), διευκρινίζει ότι τα αποστεωμένα τεμάχια που προέρχονται από νωπά ή διατηρημένα δι' απλής ψύξεως οπίσθια τεταρτημόρια αρρένων χονδρών βοοειδών που είναι συσκευασμένα ξεχωριστά είναι δυνατόν να τύχουν ειδικών επιστροφών λόγω εξαγωγής.

15 Το άρθρο 8, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1964/82 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη «λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να αποκλειστεί κάθε πιθανότητα αντικαταστάσεως των εν λόγω προϊόντων, ιδίως με τον προσδιορισμό της ταυτότητας κάθε τεμαχίου», ενώ το άρθρο 8, τρίτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού διευκρινίζει ότι «οι σάκοι, τα χάρτινα κιβώτια και τα άλλα μέσα συσκευασίας, όπου τοποθετούνται τα αποστεωμένα τεμάχια, σφραγίζονται ή επισφραγίζονται διά μολύβδου από τις αρμόδιες αρχές και φέρουν τις ενδείξεις για τον προσδιορισμό της ταυτότητας του

αποστεωμένου κρέατος, ιδίως το καθαρό βάρος, τον αριθμό και τη φύση των τεμαχίων, καθώς και τον αύξοντα αριθμό».

16 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 386/90 του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 1990, για τον έλεγχο κατά την εξαγωγή γεωργικών προϊόντων που τυγχάνουν επιστροφών ή άλλων ποσών (ΕΕ L 42, σ. 6), καθορίζει ορισμένες λεπτομέρειες ελέγχου του αληθούς και της κανονικότητας των εργασιών οι οποίες παρέχουν το δικαίωμα καταβολής επιστροφών και όλων των άλλων ποσών που συνδέονται με τις εξαγωγικές εργασίες.

17 Κατά το άρθρο του 3, ο φυσικός έλεγχος των εμπορευμάτων κατά τη συμπλήρωση των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής πρέπει να πραγματοποιείται δειγματοληπτικά και με συχνό και αιφνίδιο τρόπο και να καλύπτει αντιπροσωπευτική επιλογή της τάξεως του 5 % τουλάχιστον των διασαφήσεων εξαγωγής που παρέχουν το δικαίωμα καταβολής των επιστροφών και όλων των άλλων ποσών που συνδέονται με τις εξαγωγικές εργασίες.

18 Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2030/90 της Επιτροπής, της 17ης Ιουλίου 1990, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού 386/90 όσον αφορά τον φυσικό έλεγχο κατά την εξαγωγή γεωργικών προϊόντων που τυγχάνουν επιστροφών ή άλλων ποσών (ΕΕ L 186, σ. 6), ο φυσικός έλεγχος διεξάγεται κατά τη διάρκεια της περιόδου από την κατάθεση της διασάφησης εξαγωγής έως τη στιγμή της χορήγησης της άδειας για την εξαγωγή των εμπορευμάτων. Κατά το άρθρο 6 του κανονισμού 2030/90, σε περίπτωση προπληρωμής της επιστροφής στο πλαίσιο του καθεστώτος προπληρωμής-μεταποιήσεως ή του καθεστώτος προπληρωμής-αποταμεύσεως, ο φυσικός έλεγχος που διεξάγεται κατά τη διάρκεια της περιόδου αποθεματοποίησης και, ενδεχομένως, κατά τη μεταποίηση είναι δυνατόν να λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του ελάχιστου ποσοστού ελέγχου το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 3 του κανονισμού 386/90. Η δυνατότητα αυτή προϋποθέτει ότι ο φυσικός έλεγχος που πραγματοποιήθηκε πριν από τη διεκπεραίωση των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής ανταποκρίνεται στα ίδια κριτήρια συχνότητας που ισχύουν για τον έλεγχο ο οποίος διεξάγεται κανονικά κατά την εξαγωγή και ότι τα προϊόντα και τα εμπορεύματα που έχουν υποστεί προηγουμένως φυσικό έλεγχο είναι ίδια με τα προϊόντα για τα οποία υποβάλλεται δήλωση εξαγωγής.

Η αξιολόγηση των διορθώσεων (έκθεση Belle)

19 Η έκθεση Belle της Επιτροπής (έγγραφο αριθ. VI/216/93 της 1ης Ιουνίου 1993) καθορίζει τις κατευθυντήριες γραμμές που πρέπει να ακολουθούνται οσάκις πρέπει να εφαρμοσθούν χρηματοοικονομικές διορθώσεις εις βάρος κράτους μέλους.

20 Η έκθεση Belle προβλέπει, για τις δύσκολες περιπτώσεις, τη μέθοδο του κατ' αποκοπήν ποσοστού:

«Καθώς η πρακτική ελέγχου των συστημάτων απέκτησε ευρεία εφαρμογή, το ΕΓΤΠΕ προσέφυγε όλο και περισσότερο σε μια αξιολόγηση του κινδύνου που παρουσιάζουν οι ελλείψεις των συστημάτων. Από την ίδια τη φύση του εκ των υστέρων ελέγχου, σπανίως μπορεί να διαπιστωθεί κατά τον χρόνο του λογιστικού ελέγχου αν μια απαίτηση ήταν νόμιμη κατά τον χρόνο της πληρωμής. [...] Ως εκ τούτου, η ζημία εις βάρος των κοινοτικών κεφαλαίων πρέπει να καθορισθεί με αξιολόγηση του κινδύνου στον οποίο εκτίθενται τα κεφάλαια αυτά από τις ανεπάρκειες του ελέγχου, οι οποίες μπορούν να αφορούν τόσο τη φύση ή την ποιότητα των διεξαγομένων ελέγχων όσο και την ποσότητα αυτών [...]».

21 Η έκθεση Belle προτείνει τρεις κατηγορίες κατ' αποκοπήν διορθώσεων:

«Α. 2 % της δαπάνης, όταν η ανεπάρκεια περιορίζεται σε ήσσονος σημασίας τμήματα του συστήματος ελέγχου ή στη διενέργεια ελέγχων που δεν είναι βασικοί για τη διασφάλιση του συννόμου της δαπάνης, οπότε μπορεί εύλογα να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο κίνδυνος ζημίας εις βάρος του ΕΓΤΠΕ ήταν ασήμαντος.

Β. 5 % της δαπάνης, όταν η ανεπάρκεια αφορά σημαντικά στοιχεία του συστήματος ελέγχου ή τη διενέργεια ελέγχων οι οποίοι παίζουν σημαντικό ρόλο στη διασφάλιση του συννόμου της δαπάνης, οπότε μπορεί εύλογα να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο κίνδυνος ζημίας εις βάρος του ΕΓΤΠΕ ήταν σημαντικός.

Γ. 10 % της δαπάνης, όταν η ανεπάρκεια αφορά το σύνολο των στοιχείων ή βασικά στοιχεία του συστήματος ελέγχου ή τη διενέργεια ελέγχων που είναι βασικοί για τη διασφάλιση του συννόμου της δαπάνης, οπότε μπορεί εύλογα να συναχθεί το συμπέρασμα ότι υπήρξε κίνδυνος μεγάλης εκτάσεως ζημίας εις βάρος του ΕΓΤΠΕ.»

22 Οι κατευθυντήριες γραμμές της εν λόγω εκθέσεως προβλέπουν επίσης ότι, οσάκις υπάρχει αμφιβολία ως προς την εφαρμοστέα διόρθωση, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία ως ελαφρυντικές περιστάσεις:

«— εάν οι εθνικές αρχές έλαβαν αποτελεσματικά μέτρα για τη θεραπεία των ανεπαρκειών αμέσως μόλις αποκαλύφθηκαν·

— εάν οι ανεπάρκειες προέκυψαν από δυσκολίες στην ερμηνεία των κοινοτικών νομοθετημάτων».

23 Λόγω της εκθέσεως Belle, το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 729/70 τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1287/95 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 1995 (ΕΕ L 125, σ. 1), και διατυπώθηκε ως εξής:

«Η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις με την επιτροπή του Ταμείου:

[...]

γ) αποφασίζει την απόρριψη αιτήματος κοινοτικής χρηματοδότησης δαπανών βάσει των άρθρων 2 και 3, σε περίπτωση που διαπιστώσει ότι οι δαπάνες δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες.

Πριν από οποιαδήποτε απόφαση απόρριψης χρηματοδότησης, τα αποτελέσματα των εξακριβώσεων της Επιτροπής και οι απαντήσεις του κράτους μέλους κοινοποιούνται εκατέρωθεν γραπτώς, κατόπιν τούτου δε τα δύο μέρη επιχειρούν να έλθουν σε συμφωνία για τη συνέχεια που θα δοθεί.

Σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί συμφωνία, το κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει την έναρξη διαδικασίας για συμβιβασμό των αντίστοιχων θέσεών τους εντός τεσσάρων μηνών· τα αποτελέσματα της διαδικασίας αυτής ανακοινώνονται με έκθεση προς την Επιτροπή, η οποία εξετάζει πριν αποφασίσει απόρριψη της χρηματοδότησης.

Η Επιτροπή υπολογίζει τα προς απόρριψη ποσά λαμβάνοντας υπόψη, ιδίως, την έκταση της διαπιστωθείσας ασυμφωνίας. Η Επιτροπή εκτιμά εν προκειμένω το είδος και τη σοβαρότητα της παράβασης, καθώς και την οικονομική ζημία που υπέστη η Κοινότητα.

[...]»

Η διαδικασία εκκαθαρίσεως του οικονομικού έτους 1994

24 Οι υπηρεσίες ελέγχου του ΕΓΤΠΕ προέβησαν σε επαληθεύσεις όσον αφορά τις κανονιστικές ρυθμίσεις και διαδικασίες στον τομέα της προπληρωμής των επιστροφών λόγω εξαγωγής που εφαρμόσθηκαν από ορισμένα κράτη μέλη κατά τη διάρκεια των οικονομικών ετών 1993 και 1994. Τον Σεπτέμβριο και Νοέμβριο 1994 επιθεωρήθηκαν, στο Βέλγιο, τα τελωνεία Louvain, Alost, Beauraing και Termonde.

25 Μετά την ανταλλαγή επιστολών μεταξύ της Επιτροπής και των βελγικών αρχών ως προς το αποτέλεσμα των επαληθεύσεων αυτών, η Επιτροπή, με έγγραφα της 8ης και της 19ης Ιουλίου 1996, ανακοίνωσε στις βελγικές αρχές τα τελικά συμπεράσματα της έρευνάς της επί του βελγικού συστήματος ελέγχου.

26 Την 1η Οκτωβρίου 1996, η Βελγική Κυβέρνηση υπέβαλε αίτηση συμβιβασμού, σύμφωνα με την απόφαση 94/442/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Ιουλίου 1994, σχετικά με τη θέσπιση διαδικασίας συμβιβασμού στο πλαίσιο της εκκαθάρισης των λογαριασμών του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεως, ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 182, σ. 45). Το όργανο συμβιβασμού ενέκρινε την τελική του έκθεση στις 13 Φεβρουαρίου 1997.

27 Στις 31 Δεκεμβρίου 1996, η Επιτροπή ενέκρινε σχέδιο συνοπτικής εκθέσεως για το οικονομικό έτος 1993. Στις 3 Μαρτίου 1997, η συνοπτική έκθεση σχετικά με τα πορίσματα των ελέγχων για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1993 (στο εξής: συνοπτική έκθεση για το 1993) συζητήθηκε στην επιτροπή του ΕΓΤΠΕ.

28 Στις 23 Απριλίου 1997, η Επιτροπή, με βάση τη συνοπτική έκθεση για το 1993, εξέδωσε την απόφαση 97/333/ΕΚ, για την εκκαθάριση των λογαριασμών των κρατών μελών σχετικά με τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1993 (ΕΕ L 139, σ. 30).

29 Το Βασίλειο του Βελγίου ζήτησε από το Δικαστήριο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως αυτής καθόσον απέκλειε από την κοινοτική χρηματοδότηση δαπάνες ύψους 413 309 611 BEF που πραγματοποιήθηκαν σ' αυτό το κράτος μέλος στο πλαίσιο της προπληρωμής επιστροφών λόγω εξαγωγής. Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε με απόφαση της 18ης Μαΐου 2000, C-242/97, Βέλγιο κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. I-3421).

30 Για το οικονομικό έτος 1994, η Επιτροπή εξέδωσε στις 24 Νοεμβρίου 1997 τη συνοπτική έκθεση σχετικά με τα πορίσματα των ελέγχων για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1994 (στο εξής: συνοπτική έκθεση για το 1994). Στην έκθεση αυτή, η Επιτροπή περιορίστηκε να παραπέμψει στην περιγραφή των πορισμάτων που καταγράφονται στη συνοπτική έκθεση για το 1993, χωρίς να προσαρμόσει, ούτε να τροποποιήσει ή συμπληρώσει τις αναλύσεις και τα συμπεράσματά της που περιλαμβάνονται στην τελευταία αυτή έκθεση.

31 Η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε στις 6 Μαΐου 1998 βάσει της συνοπτικής εκθέσεως για το 1994.

Επί του πρώτου λόγου

32 Με τον πρώτο λόγο, η Βελγική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 729/70, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1287/95, κατά παραβίαση της αρχής της αγαστής συνεργασίας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 10 ΕΚ), της αρχής της επιμέλειας καθώς και κατά παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που προβλέπει το άρθρο 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 253 ΕΚ).

33 Υποστηρίζει ότι η διαδικασία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως πάσχει ακυρότητα στο μέτρο που, αφενός, η Επιτροπή δεν εξέτασε τα υποβληθέντα από τις βελγικές αρχές στοιχεία πριν από την έγκριση των τελικών πορισμάτων της έρευνάς της επί του βελγικού συστήματος ελέγχου και, αφετέρου, έκρινε ως απλό τύπο τη διαδικασία συμβιβασμού που κίνησε η Βελγική Κυβέρνηση. Η Επιτροπή δεν εξέτασε σοβαρά τις παρατηρήσεις και τα στοιχεία που υπέβαλε η Βελγική Κυβέρνηση και εξέδωσε στις 31 Δεκεμβρίου 1996 το σχέδιο συνοπτικής εκθέσεως για το 1993 χωρίς καν να αναμείνει την τελική έκθεση του οργάνου συμβιβασμού.

34 Επομένως, η συνοπτική έκθεση για το 1994, καθόσον παραπέμπει στη συνοπτική έκθεση για το 1993, περιέχει σημαντικό αριθμό ανακριβειών που έπρεπε να έχουν αποφευχθεί. Ειδικότερα, η Βελγική Κυβέρνηση αμφισβητεί την ακρίβεια των διαπιστώσεων ή της αναλύσεως της Επιτροπής ως προς ένδεκα σημεία όσον αφορά τον τομέα του βοείου κρέατος, και ως προς τέσσερα σημεία όσον αφορά τον τομέα των σιτηρών.

35 Εκ προοιμίου πρέπει να υπομνησθεί ότι το ΕΓΤΠΕ χρηματοδοτεί μόνο τις παρεμβάσεις που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις κοινοτικές διατάξεις, στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών.

36 Πρέπει να τονισθεί συναφώς ότι, κατά πάγια νομολογία, οσάκις η Επιτροπή αρνείται να επιβαρύνει το ΕΓΤΠΕ με ορισμένες δαπάνες για τον λόγο ότι οι δαπάνες αυτές προκλήθηκαν από καταλογιστέες σε κράτος μέλος παραβάσεις των κοινοτικών ρυθμίσεων, σ' αυτό το κράτος εναπόκειται να αποδείξει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση της χρηματοδοτήσεως την οποία αρνήθηκε η Επιτροπή (βλ. αποφάσεις της 24ης Μαρτίου 1988, 347/85, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 1749, σκέψη 14, και της 10ης Νοεμβρίου 1993, C-48/91, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-5611, σκέψη 16). Η Επιτροπή δεν υποχρεούται να αποδείξει κατά τρόπο εξαντλητικό τον πλημμελή χαρακτήρα των διαβιβασθέντων από τα κράτη μέλη στοιχείων, αλλά να προσκομίσει αποδεικτικό στοιχείο της σοβαρής και εύλογης αμφιβολίας με την οποία αντιμετωπίζει τα στοιχεία που ανακοίνωσαν οι εθνικές διοικητικές αρχές.

37 Αυτός ο μετριασμός του βάρους αποδείξεως εκ μέρους της Επιτροπής εξηγείται από το γεγονός ότι το κράτος είναι αυτό που μπορεί καλύτερα να συλλέξει και να επαληθεύσει τα αναγκαία στοιχεία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ και στο οποίο εναπόκειται, συνεπώς, να προσκομίσει την πλέον λεπτομερή και πλήρη απόδειξη του υποστατού των στοιχείων του και, ενδεχομένως, της ανακρίβειας των υπολογισμών της Επιτροπής (προαναφερθείσα απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 1993, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 17, και απόφαση της 18ης Μαρτίου 1999, C-59/97, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-1683, σκέψη 55). Σε περίπτωση αμφισβητήσεως, στην Επιτροπή απόκειται να αποδείξει την ύπαρξη παραβάσεως των κανόνων της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών και, εφόσον η Επιτροπή το αποδείξει, στο κράτος μέλος εναπόκειται να αποδείξει, ενδεχομένως, ότι η Επιτροπή έσφαλε ως προς τα συναφή χρηματοοικονομικά συμπεράσματα (απόφαση της 19ης Φεβρουαρίου 1991, C-281/89, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-347, σκέψη 19· προαναφερθείσες αποφάσεις της 10ης Νοεμβρίου 1993, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 18, και της 18ης Μαρτίου 1999, Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 55).

38 Υπό το φως των σκέψεων αυτών πρέπει να εξετασθούν τα αποδεικτικά στοιχεία που προσεκόμισε η Βελγική Κυβέρνηση κατά των διαπιστώσεων επί των οποίων η Επιτροπή στήριξε την προσβαλλομένη απόφαση.

Επί των σφαλμάτων της συνοπτικής εκθέσεως για το 1994

Ως προς τον τομέα του βοείου κρέατος

39 Όσον αφορά τον τομέα του βοείου κρέατος, η Βελγική Κυβέρνηση αμφισβητεί, πρώτον, τον ισχυρισμό της Επιτροπής σύμφωνα με τον οποίο τελωνειακός υπάλληλος ανοίγει κάθε πρωί και κλείνει κάθε βράδυ την αποθήκη της εταιρίας Sivafrost, στο Termonde, εντός της οποίας αποταμιεύθηκαν τα εμπορεύματα υπό καθεστώς προπληρωμής-αποταμιεύσεως, αυτή δε, στο ενδιάμεσο χρονικό διάστημα, μένει χωρίς επιτήρηση. Ισχυρίζεται ότι ο τελωνειακός υπάλληλος ανοίγει την αποθήκη μόνο κατά τον χρόνο της εισόδου και της εξόδου των αποθηκευμένων εμπορευμάτων και ότι ο εν λόγω υπάλληλος την ξανακλείνει αφ' ης ολοκληρωθεί η εργασία στην οποία αυτός παρευρίσκεται.

40 Όπως προκύπτει από το έγγραφο της 22ας Μαΐου 1995 που οι βελγικές αρχές απηύθυναν στην Επιτροπή, η ανταλλαγή επιστολών μεταξύ των βελγικών αρχών και της Επιτροπής — που προηγήθηκε της εκδόσεως από την τελευταία της αποφάσεως 97/333 αρχικά και, στη συνέχεια, της προσβαλλομένης αποφάσεως — δεν αποδεικνύει ότι η αποθήκη Sivafrost ανοίγει μόνο για τις ανάγκες τις εισόδου και της εξόδου των αποθηκευμένων εμπορευμάτων και ξανακλείνει αμέσως. Συνεπώς, η Βελγική Κυβέρνηση δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι ήσαν εσφαλμένες οι διαπιστώσεις της Επιτροπής, σύμφωνα με τις οποίες η αποθήκη ανοίγει το πρωί για να ξανακλείσει μόνο το βράδυ.

41 Επομένως, το προβαλλόμενο από τη Βελγική Κυβέρνηση επιχείρημα δεν μπορεί να ανατρέψει την αντίρρηση της Επιτροπής.

42 Δεύτερον, η Βελγική Κυβέρνηση αμφισβητεί τη διαβεβαίωση της Επιτροπής ότι υπήρχε έλλειψη προσωπικού και βασικού υλικού στο τελωνείο του Termonde. Κατ' αρχάς, αν και δέχεται ότι το τελωνείο αυτό έχει έλλειψη πλαστίγγων επαρκούς ακρίβειας για τη ζυγοστάθμιση των χαρτοκιβωτίων 20 κιλών, θεωρεί ότι αυτό δεν έχει

επίπτωση εφόσον 90 % του εξαγομένου κρέατος μέσω του τελωνείου αυτού αποθηκεύεται πρώτα υπό το καθεστώς της προπληρωμής-αποταμιεύσεως στις αποθήκες Sivafrost και Vandenavenne, οι οποίες έχουν κατάλληλες πλάστιγγες για να προβαίνουν στις προβλεπόμενες επαληθεύσεις κατά την είσοδο και κατά την έξοδο από την αποθήκη. Στη συνέχεια, ως προς το γεγονός ότι το τελωνείο του Termonde δεν διαθέτει υπηρεσιακό αυτοκίνητο, πράγμα το οποίο περιορίζει τις δυνατότητες αιφνίδιου ελέγχου, ισχυρίζεται ότι ο ελεγκτής που αποφασίζει να προβεί σε φυσικό έλεγχο συνοδεύει το μικρό φορτηγό του τελωνείου έως την αποθήκη· ο μεταφορέας, επομένως, ποτέ δεν μπορεί να γνωρίζει αν ο ελεγκτής θα τον συνοδεύσει ή όχι για φυσικό έλεγχο. Τέλος, η Βελγική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι το τελωνείο του Termonde έχει τρεις υπαλλήλους επιφορτισμένους με τους ελέγχους, οι οποίοι έχουν ως καθήκον τη συμπλήρωση των διοικητικών διατυπώσεων, και έναν ελεγκτή επιφορτισμένο αποκλειστικά με τη διεξαγωγή φυσικών ελέγχων, ο οποίος επαρκεί για τον έλεγχο των αποθηκών Sivafrost και Vandenavenne.

43 Επιβάλλεται να παρατηρηθεί συναφώς, κατ' αρχάς, ότι η Βελγική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί ότι το τελωνείο του Termonde δεν έχει κατάλληλη πλάστιγγα για να προβαίνει σε επαλήθευση του βάρους των χαρτοκιβωτίων των 20 κιλών. Επομένως, οι φυσικοί έλεγχοι που προβλέπονται από το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 386/90 δεν μπορούν να διεξαχθούν αποτελεσματικά. Η στάθμιση του 90 % του κρέατος σε προηγούμενο στάδιο δεν μπορεί να καλύψει το κενό αυτό του συστήματος ελέγχου, δεδομένου ότι καθιστά δυνατό να μη σταθμίζεται ποτέ από το τελωνείο ποσότητα κρέατος που έχει υπαχθεί στο καθεστώς προπληρωμής-αποταμιεύσεως.

44 Στη συνέχεια, δεν αμφισβητείται επίσης ότι, λόγω του ότι δεν υπάρχει υπηρεσιακό αυτοκίνητο, ο ελεγκτής μπορεί να διεξαγάγει φυσικό έλεγχο μόνον επικοινωνώντας προηγουμένως είτε με τον υπεύθυνο της αποθήκης είτε με την επιχείρηση που πρόκειται να ελεγχθεί. Η Βελγική Κυβέρνηση δεν επιτυγχάνει, επομένως, να αποδείξει ότι, για τα τοποθετηθέντα στην αποθήκη εμπορεύματα, οι αιφνίδιοι φυσικοί έλεγχοι που απαιτεί το άρθρο 3 του κανονισμού 386/90 ήσαν, υπό τις συνθήκες αυτές, δυνατοί.

45 Τέλος, όσον αφορά τον ισχυρισμό της Βελγικής Κυβερνήσεως ότι, εκτός του ελεγκτή, τρεις υπάλληλοι ήσαν επιφορτισμένοι με τον έλεγχο στο τελωνείο του Termonde, οι

βελγικές αρχές προέβαλαν τα στοιχεία αυτά στο πλαίσιο της προσφυγής τους που άσκησαν στις 3 Ιουλίου 1997 στην υπόθεση C-242/97, δηλαδή μετά τις 28 Φεβρουαρίου 1997, καταληκτική ημερομηνία που ορίστηκε από την Επιτροπή με την απόφασή της C(97) 515 τελικό, της 24ης Φεβρουαρίου 1997, για την εκ μέρους των κρατών μελών διαβίβαση πρόσθετων πληροφοριών για την εκκαθάριση των λογαριασμών για το οικονομικό έτος 1994. Η Βελγική Κυβέρνηση δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο ικανό να δικαιολογήσει την καθυστέρηση αυτή λόγω εξαιρετικών περιστάσεων. Τα στοιχεία αυτά, προβληθέντα εκπροθέσμως, δεν μπορούν επομένως να ληφθούν υπόψη (βλ. αποφάσεις της 8ης Ιανουαρίου 1992, C-197/90, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-1, σκέψη 9· της 22ας Ιουνίου 1993, C-54/91, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-3399, σκέψεις 13 έως 15· της 3ης Οκτωβρίου 1996, C-41/94, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4733, σκέψη 23· της 29ης Ιανουαρίου 1998, C-61/95, Ελλάδα κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-207, σκέψη 45· της 1ης Οκτωβρίου 1998, C-27/94, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-5581, σκέψη 29, και της 18ης Μαρτίου 1999, Ιταλία κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 37).

46 Επομένως, ο ισχυρισμός αυτός δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

47 Τρίτον, όσον αφορά τις διαπιστώσεις της Επιτροπής ότι οι τελωνειακές αρχές βασίζονται μόνο, κατά τους ελέγχους τους, σε κατάλογο καταρτισθέντα από τον ίδιο τον ενδιαφερόμενο επιχειρηματία και αναφέροντα τον αριθμό των χαρτοκιβωτίων και το βάρος τους, δεδομένου ότι η διασάφηση εξαγωγής ή η δήλωση πληρωμής πραγματοποιείται μόνον εκ των υστέρων, η Βελγική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι αυτός ο τρόπος ενέργειας διαπιστώθηκε από την Επιτροπή μόνο στο τελωνείο του Beauraing, ότι δεν συνεπάγεται κανένα κίνδυνο πληρωμής αχρεωστήτου και ότι τροποποιήθηκε αμέσως μετά την καταγγελία του στις βελγικές αρχές. Κατ' αυτήν, ένας ελεγκτής του τελωνείου του Beauraing ήταν πάντοτε παρών κατά την είσοδο των εμπορευμάτων στην αποθήκη και ήλεγχε συστηματικά το βάρος των παραδοθέντων εμπορευμάτων, πράγμα το οποίο καθιστούσε δυνατό να αποκαλυφθεί οποιαδήποτε ενδεχομένη διαφορά μεταξύ του καταρτισθέντος από τον επιχειρηματία καταλόγου και του ζυγιζομένου βάρους. Έτσι, η εφαρμοζομένη στο Beauraing διαδικασία δεν έβλαψε την αποτελεσματικότητα των ελέγχων, ακόμη και αν η δήλωση πληρωμής πραγματοποιήθηκε εκ των υστέρων, επειδή η διαδικασία αυτή εγγυάται τον φυσικό έλεγχο κατά πολύ άνω του 5 % των οικείων εμπορευμάτων. Επιπλέον, δεδομένου ότι το αποθηκευμένο κρέας είχε συστηματικά υποβληθεί σε προηγούμενο κτηνιατρικό έλεγχο, οι τελωνειακοί έλεγχοι παρείχαν μια επιπλέον βεβαιότητα, οπότε η Επιτροπή δεν μπόρεσε να αποδείξει την ύπαρξη πραγματικού κινδύνου απάτης.

48 Κατ' αρχάς, πρέπει να τονισθεί ότι, όπως προκύπτει από το έγγραφο της 22ας Μαΐου 1995 που απηύθυναν οι βελγικές αρχές στην Επιτροπή, το τελωνείο του Beauraing δεν προέβη σε πλήρη έλεγχο του βάρους με ζυγοστάθμιση. Εξάλλου, όπως η Βελγική Κυβέρνηση δέχθηκε, η επαλήθευση των καταλόγων βάρους που κατήρτισε ο επιχειρηματίας μπορούσε επίσης να πραγματοποιηθεί πριν από την υποβολή της δηλώσεως εξαγωγής, ενώ το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 2030/90 απαιτεί ο φυσικός έλεγχος να πραγματοποιείται μετά την υποβολή της δηλώσεως αυτής. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι οι βελγικές αρχές προέβησαν σε φυσικούς ελέγχους σύμφωνους προς το κοινοτικό δίκαιο.

49 Ενόψει της διαπιστώσεως αυτής, είναι αδιάφορον ότι οι πραγματοποιηθείσες από τις βελγικές αρχές επαληθεύσεις κάλυψαν, όπως ισχυρίζεται η Βελγική Κυβέρνηση, πλέον του 5 % των οικείων εμπορευμάτων.

50 Κατά τα λοιπά, η Βελγική Κυβέρνηση δεν αποδεικνύει ότι, ελλείψει εγκύρου φυσικού ελέγχου, δεν υφίστατο η δυνατότητα αντικαταστάσεως των εμπορευμάτων, την οποία επικαλέστηκε η Επιτροπή.

51 Τέταρτον, η Βελγική Κυβέρνηση αμφισβητεί τις ενδείξεις της συνοπτικής εκθέσεως για το 1993, σύμφωνα με τις οποίες ήταν δυνατό, στις υπαγόμενες στο τελωνείο του Termonde αποθήκες, να αφαιρεθούν οι ετικέτες πολλών χαρτοκιβωτίων που περιείχαν οπίσθια τεταρτημόρια βοοειδών, στη συνέχεια δε να επανατεθούν, χωρίς να τους προκληθεί ζημία. Αν και δέχθηκε ότι οι επιθεωρητές της Επιτροπής μπορούσαν να αφαιρέσουν και να επανατοποθετήσουν ετικέτες χωρίς να τις καταστρέψουν, η Βελγική Κυβέρνηση θεωρεί ότι ο χειρισμός αυτός έγινε επί μη αντιπροσωπευτικού δείγματος και ότι, λαμβάνοντας υπόψη τη δυσκολία του και τον χρόνο που απαιτεί, είναι αδύνατον, στην πράξη, να αντικατασταθεί το αποθεματοποιημένο σε μια τελωνειακή αποθήκη κρέας με άλλο. Επομένως, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι οι επισφραγίσεις που εφαρμόζονται στο Βέλγιο συνεπάγονται σημαντικό κίνδυνο πληρωμής αχρεωστήτων.

52 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι δεν αμφισβητείται ότι, κατά τον χρόνο του ελέγχου, ήταν δυνατό να ανοιχθούν τα χαρτοκιβώτια βοείου κρέατος υψηλών επιστροφών χωρίς να υποστεί ζημία η σφράγιση. Επειδή οι δηλώσεις της Βελγικής Κυβερνήσεως δεν θέτουν ουδόλως υπό αμφισβήτηση τις συναφείς διαπιστώσεις της Επιτροπής, το προβληθέν από τη Βελγική Κυβέρνηση επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί.

53 Πέμπτον, η Βελγική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή πλανήθηκε υποστηρίζοντας ότι μέρος του ελεγχθέντος στο Termonde κρέατος ήταν κρέας αγελαδινό, ενώ επρόκειτο στην πραγματικότητα για βοδινό κρέας, γεγονός που επιβεβαιώθηκε με τις αναλύσεις του ADN.

54 Όπως παρατήρησε το Δικαστήριο στη σκέψη 51 της προαναφερθείσας αποφάσεως Βέλγιο κατά Επιτροπής, η Επιτροπή εγκατέλειψε αυτόν τον ισχυρισμό που περιλαμβανόταν στο παράρτημα ΙΙ της συνοπτικής της εκθέσεως για το 1993· δήλωσε επίσης ότι η απόφαση 97/333 δεν βασιζόταν στον ισχυρισμό αυτό· όμως, η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται στην ίδια αιτιολογία με αυτή της αποφάσεως 97/333.

55 Επειδή η Βελγική Κυβέρνηση δεν υποστήριξε ότι στον εγκαταλειφθέντα ισχυρισμό βασιζόταν συγκεκριμένη διόρθωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, η επιχειρηματολογία της ως προς το σημείο αυτό, αν και βάσιμη στην πραγματικότητα, δεν έχει αποτέλεσμα.

56 Έκτον, η Βελγική Κυβέρνηση αρνείται ότι το μόνο μέσον αναγνωρίσεως της ταυτότητας των διαφόρων αποθηκευμένων στην αποθήκη Sivafrost χαρτοκιβωτίων ήταν ένα φύλλο χαρτιού στερεωμένο επί μιας σανίδας, το οποίο έφερε την ένδειξη των αριθμών των δηλώσεων πληρωμής και ότι, επομένως, ήταν δυνατή η αντικατάσταση των αποθηκευμένων χαρτοκιβωτίων στην εν λόγω αποθήκη. Ισχυρίζεται ότι τα αποθηκευμένα χαρτοκιβώτια είχαν ετικέτες από τις οποίες φαίνονταν η φύση, το βάρος και ο αριθμός του εμπορεύματος. Εξάλλου, η αποθήκη Sivafrost είχε χρησιμοποιήσει από το 1994 καταλόγους εναποθηκεύσεως που περιείχαν τα ίδια στοιχεία με τις ετικέτες, πράγμα το οποίο καθιστούσε δυνατό να επαληθευτεί αν τα χαρτοκιβώτια είχαν εγκαταλείψει την αποθήκη.

57 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η Βελγική Κυβέρνηση δεν απέδειξε ότι οι διαπιστώσεις στις οποίες βασίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση ήσαν ανακριβείς. Ειδικότερα, η Βελγική Κυβέρνηση δεν μπόρεσε να αντικρούσει την αιτίαση της Επιτροπής σχετικά με την ανεπαρκή εξακρίβωση της ταυτότητας στα ξυλοκιβώτια το 1994. Συναφώς, από τον φάκελο προκύπτει ότι οι κατάλογοι αποθηκεύσεως είχαν δημιουργηθεί σε ολόκληρο το Βέλγιο μόλις το 1995 το νωρίτερο. Εξάλλου, μολονότι η Βελγική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι οι κατάλογοι αποθηκεύσεως είχαν χρησιμοποιηθεί στην αποθήκη Sivafrost από το 1994, δεν αναφέρει καμία συγκεκριμένη ημερομηνία, αφού το μόνο που αποδείχθηκε, κατά τους ελέγχους που διενεργήθηκαν τον Νοέμβριο του 1994, ήταν το ότι τέτοιοι κατάλογοι συντάσσονταν στην αποθήκη αυτή. Εν πάση περιπτώσει, η Βελγική Κυβέρνηση δεν μπόρεσε να αντικρούσει τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι οι κατάλογοι αυτοί δεν επέτρεπαν την αξιόπιστη εξακρίβωση της ταυτότητας των προϊόντων.

58 Το επιχείρημα αυτό της Βελγικής Κυβερνήσεως δεν μπορεί, επομένως, να γίνει δεκτό.

59 Έβδομον, η Βελγική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι οι κτηνίατροι ήσαν πάντοτε παρόντες κατά την αποστέωση καθώς και κατά τη ζυγοστάθμιση μετά την αποστέωση των προϊόντων, οπότε η αιτίαση της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία οι τελευταίοι δεν πραγματοποιούσαν επαρκώς σε βάθος τους ελέγχους βάρους που επιβάλλει ο κανονισμός 1964/82, δεν είναι βάσιμη.

60 Το επιχείρημα αυτό της Βελγικής Κυβερνήσεως πρέπει να απορριφθεί. Όσον αφορά τον έλεγχο του βάρους των αποστεωμένων οπισθίων τεταρτημορίων βοοειδούς, η εμφάνιση μόνον ενός κτηνιάτρου στην αίθουσα αποστεώσεως για την επαλήθευση της εργασίας αυτόματης ζυγοσταθμίσεως δεν πληροί τις απαιτήσεις του κανονισμού 1964/82. Πράγματι, στο μέτρο που, κατά το άρθρο 4 του κανονισμού αυτού, οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να επικυρώσουν με την υπογραφή τους την «βεβαίωση αποστεωμένου κρέατος», η οποία πρέπει, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 3, του ιδίου κανονισμού, να αναφέρει τη συνολική ποσότητα κρέατος που προέρχεται από την αποστέωση, οι αρχές αυτές οφείλουν να βεβαιώνονται για το βάρος των αποστεωμένων οπισθίων τεταρτημορίων, πράγμα που συνεπάγεται ότι πρέπει να προβαίνουν οι ίδιες στη ζυγοστάθμισή τους, προκειμένου να προλάβουν τον πρόδηλο κίνδυνο απάτης που θα προέκυπτε από ζυγοστάθμιση πραγματοποιουμένη από άλλους. Επομένως, η Βελγική Κυβέρνηση δεν μπόρεσε να αποδείξει επαρκώς ότι τα πορίσματα που η Επιτροπή συνήγαγε από τις διαπιστώσεις της σχετικά με τον κίνδυνο απάτης ήσαν εσφαλμένα.

61 Όγδοον, η Βελγική Κυβέρνηση σχολιάζει τον ισχυρισμό της Επιτροπής, σύμφωνα με τον οποίο οι φυσικοί έλεγχοι που πραγματοποιήθηκαν κατά το στάδιο της προπληρωμής στα τελωνεία του Beauraing και του Termonde δεν ανταποκρίνονταν στις προβλεπόμενες από το άρθρο 6 του κανονισμού 2030/90 απαιτήσεις. Ισχυρίζεται ότι οι έλεγχοι αυτοί, οι οποίοι αφορούν το βάρος και την επισφράγιση των χαρτοκιβωτίων, είναι εξίσου διερευνητικοί όπως αυτοί που πραγματοποιούνται στο στάδιο της εξαγωγής και είναι σύμφωνοι προς τις προϋποθέσεις που διατυπώνουν οι κανονισμοί 386/90 και 2030/90.

62 Πρέπει συναφώς να ληφθεί υπόψη ότι η Βελγική Κυβέρνηση δεν κατάφερε να ανατρέψει τις διαπιστώσεις της Επιτροπής ως προς την ανεπάρκεια του ελέγχου που πραγματοποιήθηκε κατά την περίοδο της αποθηκεύσεως. Αφενός, όπως προκύπτει από τη σκέψη 43 της παρούσας αποφάσεως, στο τελωνείο του Termonde, το βάρος των εμπορευμάτων δεν επαληθεύθηκε επαρκώς ούτε κατά την είσοδό τους ούτε κατά την έξοδό τους από την αποθήκη. Επιπλέον, από τη σκέψη 52 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι οι έλεγχοι που αφορούσαν την επισφράγιση των χαρτοκιβωτίων ήσαν, στο ίδιο τελωνείο, επίσης ανεπαρκείς και, από τις σκέψεις 57 και 60 προκύπτει ότι οι υπάρχουσες ανεπάρκειες καθιστούσαν εκεί δυνατή την αντικατάσταση εμπορευμάτων. Αφετέρου, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 48 έως 50 της παρούσας αποφάσεως, οι έλεγχοι που πραγματοποιήθηκαν στο τελωνείο του Beauraing δεν απέκλειαν τον κίνδυνο αντικαταστάσεως, οπότε αυτοί οι τελευταίοι δεν μπορούν να θεωρηθούν ως φυσικοί έλεγχοι υπό την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού 2030/90.

63 Υπό τις συνθήκες αυτές πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι έλεγχοι που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του κοινοτικού καθεστώτος της προπληρωμής από τα τελωνεία του Beauraing και του Termonde δεν είχαν τη συχνότητα που απαιτεί το άρθρο 6 του κανονισμού 2030/90.

64 Επομένως, ο αντίθετος ισχυρισμός της Βελγικής Κυβερνήσεως πρέπει να απορριφθεί.

65 Ένατον, η Βελγική Κυβέρνηση αναγνωρίζει ότι, αντίθετα προς τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1964/82, το βάρος των οπισθίων τεταρ-

τημορίων βοοειδών πριν από την αποστέωση δεν είχε καθοριστεί από τις εθνικές αρχές με ζυγοστάθμιση, αλλά είχε υπολογισθεί με την εφαρμογή συντελεστή αποδόσεως στο βάρος των τεταρτημορίων μετά την αποστέωση. Εντούτοις, αμφισβητεί τα συμπεράσματα που συνήγαγε η Επιτροπή από τις διαπιστώσεις της διότι, αφενός, η πρακτική αυτή παρατηρήθηκε ως προς μία μόνο επιχείρηση υπαγομένη στο τελωνείο του Beauraing και, αφετέρου, ο τρόπος καθορισμού του βάρους πριν από την αποστέωση δεν έχει επίπτωση στο ποσό των τελικώς πληρωμένων επιστροφών, δεδομένου ότι οι τελευταίες υπολογίζονται ανάλογα με το καθαρό βάρος του αποστεωμένου κρέατος, το οποίο έχει μετρηθεί με αυτόματη ζυγοστάθμιση. Ισχυρίζεται, τέλος, ότι η βεβαίωση του βάρους είναι δυνητική, πράγμα το οποίο δείχνει ότι η Επιτροπή δεν αποδίδει σημασία στο στοιχείο αυτό.

66 Πρέπει να παρατηρηθεί συναφώς ότι δεν αμφισβητείται ότι το βάρος πριν από την αποστέωση του οικείου κρέατος δεν είχε διαπιστωθεί από τις αρμόδιες αρχές, όπως απαιτεί το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1964/82, αλλά είχε μόνον εκτιμηθεί με τη βοήθεια συντελεστή εφαρμοζομένου επί του βάρους μετά την αποστέωση που αναφέρεται στη βεβαίωση που προβλέπει ο κανονισμός 1964/82. Επιπλέον, η Βελγική Κυβέρνηση δεν μπορεί λυσιτελώς να υποστηρίξει ότι οι επιστροφές υπολογίζονται ανάλογα με το καθαρό βάρος του αποστεωμένου κρέατος διότι, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 60 της παρούσας αποφάσεως, ούτε αυτό διαπιστώθηκε όπως έπρεπε.

67 Όσον αφορά το επιχείρημα της Βελγικής Κυβερνήσεως σύμφωνα με το οποίο η ένδειξη του καθαρού βάρους πριν από την αποστέωση είναι δυνητική, αυτό δεν λαμβάνει υπόψη την προβλεπομένη από το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1964/82 υποχρέωση, το οποίο ορίζει ότι, κατά την αποδοχή της δηλώσεως, οι αρμόδιες αρχές διαπιστώνουν το καθαρό βάρος των οπισθίων τεταρτημορίων.

68 Υπό τις συνθήκες αυτές, το επιχείρημα της Βελγικής Κυβερνήσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

69 Δέκατον, η Βελγική Κυβέρνηση απορρίπτει τον ισχυρισμό της Επιτροπής σύμφωνα με τον οποίο ο κτηνίατρος του σφαγείου του Zele δεν μπόρεσε να πει στους υπαλλήλους της Επιτροπής ποιος είχε καθορίσει το καθαρό βάρος των οπισθίων τεταρ-

τημορίων που έπρεπε να κοπούν, το οποίο αναφερόταν στην προβλεπομένη από τον κανονισμό 32/82 βεβαίωση, ούτε επί ποιας βάσεως αυτός θα μπορούσε ενδεχομένως να επαληθεύσει το ακριβές του βάρους που είχε αναγράψει. Η κυβέρνηση εξηγεί το συμβάν αυτό με το γεγονός ότι η στάθμιση των εν λόγω οπισθίων τεταρτημορίων δεν πραγματοποιείται στο σφαγείο του Zele, αλλά στην αίθουσα εκδοράς της επιχειρήσεως Dierickx, εργασία πραγματοποιουμένη υπό τον έλεγχο του κτηνιάτρου που είναι παρών στον τόπο αυτό.

70 Αρκεί συναφώς η διαπίστωση ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι αποδεικνύεται ότι ο κτηνίατρος της αίθουσας εκδοράς είναι η αρμόδια αρχή υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1964/82, η Βελγική Κυβέρνηση αναγνωρίζει ότι ο εν λόγω κτηνίατρος δεν προβαίνει ο ίδιος στη στάθμιση αλλά περιορίζεται στην επικύρωση του σχετικού αποτελέσματος. Όμως, η πρακτική αυτή, η οποία δημιουργεί κίνδυνο απάτης, είναι αντίθετη προς τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1964/82, που απαιτεί οι αρμόδιες αρχές να «διαπιστώνουν» το καθαρό βάρος των προϊόντων πριν από την αποστέωση και να το καταγράφουν στην προβλεπομένη από τον κανονισμό 32/82 βεβαίωση.

71 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα επιχειρήματα της Βελγικής Κυβερνήσεως πρέπει να θεωρηθούν αβάσιμα και, συνεπώς, να απορριφθούν.

72 Ενδέκατον, η Βελγική Κυβέρνηση δεν δέχεται την άποψη της Επιτροπής, κατά την οποία, ελλείψει χωριστής επισφραγίσεως των τεμαχίων κρέατος που προορίζονται για εξαγωγή, οι τελωνειακές υπηρεσίες δεν μπορούσαν να προσδιορίσουν αν το εμφανισθέν κρέας είχε ελεγχθεί προηγουμένως από τον υπάλληλο της κτηνιατρικής υπηρεσίας. Η Βελγική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι ένας κτηνίατρος είναι πάντοτε παρών στο εργαστήριο εκδοράς και επιτηρεί το κόψιμο των σφαγίων και τη συσκευασία εκάστου τεμαχίου κρέατος. Μια ετικέτα επικολλάται σε κάθε τεμάχιο και περιέχει τις ακόλουθες πληροφορίες: Βέλγιο, αριθμός του σφαγείου και ΕΟΚ. Η εν λόγω ετικέτα καθιστά δυνατό στις τελωνειακές υπηρεσίες να επαληθεύσουν αν το εμφανισθέν κρέας ελέγχθηκε από τον αρμόδιο κτηνίατρο.

73 Πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 8, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1964/82 προβλέπει ότι οι πραγματοποιούμενοι από τις αρμόδιες εθνικές αρχές έλεγχοι, των οποίων οι συνθήκες καθορίζονται από τα κράτη μέλη, πρέπει να αποκλείουν οποι-

αδήποτε πιθανότητα αντικαταστάσεως των προϊόντων, ιδίως με τη λήψη μέτρων όπως είναι ο προσδιορισμός της ταυτότητας κάθε τεμαχίου.

74 Εντούτοις, η χρησιμοποιουμένη στο Βέλγιο ετικέτα δεν καθιστά δυνατή την επίτευξη αυτού του στόχου στο μέτρο που δεν αναγράφεται σ' αυτή ούτε το καθαρό βάρος ούτε η φύση και ο αριθμός των τεμαχίων κρέατος.

75 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι ισχυρισμοί της Βελγικής Κυβερνήσεως δεν επαρκούν για να αποδειχθεί ότι οι αιτιάσεις της Επιτροπής είναι συναφώς αδικαιολόγητες.

Ως προς τον τομέα των σιτηρών

76 Όσον αφορά τον τομέα των σιτηρών, η Βελγική Κυβέρνηση αμφισβητεί, πρώτον, τον ισχυρισμό της Επιτροπής σύμφωνα με τον οποίο οι πραγματοποιηθέντες τελωνειακοί έλεγχοι ήσαν ανεπαρκείς για τον προσδιορισμό της ταυτότητας των προϊόντων που υπήχθησαν στο κοινοτικό καθεστώς της προπληρωμής. Υποστηρίζει ότι η αποτελεσματικότητα του βελγικού συστήματος ελέγχου της προπληρωμής των επιστροφών όσον αφορά τα σιτηρά βασίζεται σ' ένα αδιάβλητο σύστημα αδείας, στον συνεχή έλεγχο της ποσότητας και της φύσεως των προϊόντων που προπληρώνονται και σ' ένα εκ των υστέρων έλεγχο σε βάθος των εγγράφων σε συνδυασμό μ' ένα συστηματικό φυσικό έλεγχο κατά τον χρόνο της εξαγωγής. Επομένως, απορρίπτει τους ισχυρισμούς της Επιτροπής σχετικά με τον φερόμενο ανεπαρκή αριθμό φυσικών ελέγχων που πραγματοποιούνται πριν από την εξαγωγή από τα τελωνεία του Alost και της Louvain, στο μέτρο που, ενόψει του ισχύοντος συστήματος ελέγχου, αυτοί οι φυσικοί έλεγχοι ήσαν κατ' αυτήν αμφίβολης χρησιμότητας. Εξάλλου, δεδομένου ότι το ζήτημα του αριθμού των φυσικών ελέγχων αναφέρθηκε για πρώτη φορά στη συνοπτική έκθεση για το 1993, ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν δικαιούται να επικαλείται το στοιχείο αυτό για να προβεί σε χρηματοοικονομικές διορθώσεις.

77 Πρέπει να σημειωθεί συναφώς, αφενός, ότι από την ανταλλαγείσα μεταξύ της Επιτροπής και των βελγικών αρχών αλληλογραφία, η οποία περιλαμβάνεται στον φάκελο, προκύπτει ότι οι τελευταίες ενημερώθηκαν πολύ νωρίς από την Επιτροπή για τις προσαπτόμενες ανεπάρκειες και ότι είχαν την ευκαιρία να λάβουν θέση ως προς το ζήτημα αυτό κατά τη διαδικασία του συμβιβασμού.

78 Αφετέρου, διαπιστώνεται ότι, λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία που έχει για την ορθή εφαρμογή του κοινοτικού καθεστώτος της προπληρωμής η αμοιβαία ενημέρωση των τελωνειακών αρχών ως προς την πραγματική κατάσταση των εμπορευμάτων και τη σύνθεση των προϊόντων, είναι απαραίτητο αυτές να προβαίνουν σε επαρκή αριθμό φυσικών ελέγχων των οικείων εμπορευμάτων.

79 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι οι φυσικοί έλεγχοι κατά τη διάρκεια της αποθηκεύσεως ήσαν πολύ ολίγοι και ότι δεν υπήρχε ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των διαφόρων τελωνειακών αρχών ως προς το σύνολο των αποθηκευμένων εμπορευμάτων και τις ποσότητές τους. Υπό τις συνθήκες αυτές, τα διάφορα τελωνεία δεν μπορούσαν να έχουν συνολική εικόνα των διασαφηθέντων εμπορευμάτων, πράγμα το οποίο εμπόδιζε τις αρμόδιες αρχές να ενημερώνονται ανά πάσα στιγμή για την πραγματική κατάσταση των εμπορευμάτων και τη σύνθεση των αποθηκευμένων προϊόντων.

80 Επομένως, η Βελγική Κυβέρνηση δεν πέτυχε να ανατρέψει τις συναφείς διαπιστώσεις της Επιτροπής που περιλαμβάνονται στη συνοπτική έκθεση για το 1993, όπου παραπέμπει η συνοπτική έκθεση για το 1994.

81 Η Βελγική Κυβέρνηση δεν δέχεται, δεύτερον, την άποψη της Επιτροπής κατά την οποία οι βελγικές αρχές, αποδεχόμενες την εφαρμογή της αρχής της ισοδυναμίας στα τελικά προϊόντα, ερμηνεύουν κακώς την αρχή αυτή. Η Βελγική Κυβέρνηση θεωρεί ότι το άρθρο 27, παράγραφος 3, του κανονισμού 3665/87 δεν διευκρινίζει σε ποια

προϊόντα έχει εφαρμογή η αρχή της ισοδυναμίας, μη αναφέροντας σαφώς αν τα ισοδύναμα προϊόντα πρέπει να είναι προϊόντα βάσεως ή μεταποιημένα προϊόντα.

82 Κατά το άρθρο 27, παράγραφος 3, του κανονισμού 3665/87, τα προϊόντα βάσεως μπορούν να αντικαθίστανται από ισοδύναμα προϊόντα, που υπάγονται στην ίδια διάκριση της Συνδυασμένης Ονοματολογίας και παρουσιάζουν την ίδια εμπορική ποιότητα και τα ίδια τεχνικά χαρακτηριστικά που ανταποκρίνονται στους όρους που απαιτούνται για τη χορήγηση της επιστροφής λόγω εξαγωγής.

83 Επομένως, αντίθετα προς τα υποστηριζόμενα από τη Βελγική Κυβέρνηση, μόνον τα προϊόντα που βρίσκονται στο ίδιο στάδιο της διαδικασίας μεταποιήσεως με τα προϊόντα βάσεως μπορούν να θεωρηθούν ότι διαθέτουν την ίδια εμπορική ποιότητα και τα ίδια τεχνικά χαρακτηριστικά με τα τελευταία.

84 Επομένως, ορθώς η Επιτροπή θεώρησε ότι οι βελγικές αρχές παρέβησαν το άρθρο 27, παράγραφος 3, του κανονισμού 3665/87 επιτρέποντας την αντικατάσταση προϊόντων βάσεως με μεταποιημένα προϊόντα.

85 Επομένως, το αντίθετο επιχείρημα της Βελγικής Κυβερνήσεως πρέπει να απορριφθεί.

86 Τρίτον, όσον αφορά τον έλεγχο της παρουσίας των εμπορευμάτων κατά τον χρόνο της καταθέσεως δηλώσεως πληρωμής, η Βελγική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το κοινοτικό δίκαιο δεν απαιτεί τη φυσική παρουσία των προχρηματοδοτουμένων εμπορευμάτων κατά τον χρόνο της καταθέσεως της εν λόγω δηλώσεως. Κατ' αυτήν, συνεπώς, ο υπεύθυνος του τελωνείου δεν υποχρεούται, αντίθετα προς τα όσα ισχυρίστηκε η Επιτροπή με τη συνοπτική έκθεσή της για το 1993, να επαληθεύσει, κατά τη λήψη της δηλώσεως πληρωμής, αν ο επιχειρηματίας που καταθέτει τη δήλωση πληρωμής διαθέτει επαρκές απόθεμα.

87 Πρέπει να παρατηρηθεί συναφώς ότι από το άρθρο 26, παράγραφος 1, του κανονισμού 3665/87 προκύπτει ότι τα προϊόντα ή εμπορεύματα τίθενται υπό τελωνειακό έλεγχο από την αποδοχή της δηλώσεως πληρωμής και μέχρις ότου εγκαταλείψουν το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας ή φθάσουν στον προβλεπόμενο προορισμό. Επομένως, οι τελωνειακές αρχές πρέπει να ενημερώνονται διαρκώς για τις αποθηκευμένες ποσότητες εμπορευμάτων που έχουν τεθεί υπό το κοινοτικό καθεστώς της προπληρωμής για να αποκλεισθεί η πιθανότητα δηλώσεως ανυπάρκτων εμπορευμάτων.

88 Αποδεικνύεται, επομένως, ότι ένας τελωνειακός έλεγχος των προϊόντων και εμπορευμάτων που πρέπει υλικώς να βρίσκονται στην αποθήκη από την αποδοχή της δηλώσεως πληρωμής είναι απαραίτητος προκειμένου να αποδεικνύεται σαφώς ενδεχόμενη απάτη από το στάδιο της δηλώσεως.

89 Επομένως, το επιχείρημα αυτό της Βελγικής Κυβερνήσεως πρέπει να απορριφθεί.

90 Τέταρτον, η Βελγική Κυβέρνηση αμφισβητεί τη φερομένη μη τήρηση των προθεσμιών για την εξαγωγή των προχρηματοδοτηθέντων εμπορευμάτων, η οποία καταγγέλθηκε με τη συνοπτική έκθεση για το 1993, γεγονός το οποίο θα καθιστούσε δυνατό στον εξαγωγέα που δεν έχει ακόμη τελικό προορισμό για τα εμπορεύματά του να παρατείνει την περίοδο της προχρηματοδοτήσεως και να αποφύγει να καθορίσει τελικό προορισμό.

91 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 88 της προαναφερθείσας αποφάσεως, Βέλγιο κατά Επιτροπής, μολονότι η Επιτροπή φρονεί ότι η χρησιμοποιηθείσα από τις βελγικές αρχές μέθοδος δεν είναι η ευκταία, ωστόσο, δεν τη θεώρησε ως παράβαση του κοινοτικού δικαίου και δεν την έλαβε υπόψη στο πλαίσιο των χρηματοοικονομικών διορθώσεων στις οποίες προέβη με την απόφαση 97/333. Το ίδιο ισχύει και για την προσβαλλόμενη απόφαση, δεδομένου ότι αυτή στηρίζεται στην ίδια αιτιολογία με εκείνη της αποφάσεως 97/333.

92 Επειδή το Βασίλειο του Βελγίου δεν αποτέλεσε αντικείμενο ειδικής χρηματοοικονομικής διορθώσεως λόγω αυτού, η εκ μέρους της Βελγικής Κυβερνήσεως αμφισβήτηση του εν λόγω σημείου της συνοπτικής εκθέσεως για το 1993, όπου παραπέμπει η συνοπτική έκθεση για το 1994, είναι άνευ αντικειμένου στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής και η εξέτασή της παρέλκει.

93 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το σκέλος του πρώτου λόγου που βάλλει κατά των πραγματικών διαπιστώσεων της Επιτροπής πρέπει να απορριφθεί.

Επί της παραβιάσεως των αρχών της αγαστής συνεργασίας και της επιμέλειας

94 Όσον αφορά την κατά της Επιτροπής αιτίαση περί παραβιάσεως των αρχών της αγαστής συνεργασίας και της επιμέλειας κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, προκύπτει από τον φάκελο ότι πολλές πληροφορίες αντηλλάγησαν μεταξύ της Επιτροπής και των βελγικών αρχών πριν από την έκδοση, αρχικά, της αποφάσεως 97/333 και, στη συνέχεια, της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπως και κατά τη διαδικασία του συμβιβασμού.

95 Όσον αφορά, ειδικότερα, το γεγονός ότι η Επιτροπή ενέκρινε το σχέδιο συνοπτικής εκθέσεως για το 1993 χωρίς να αναμείνει την υποβολή της εκθέσεως του οργάνου συμβιβασμού, πρέπει να παρατηρηθεί, αφενός, ότι η Βελγική Κυβέρνηση δεν το επικαλέστηκε υπό την έννοια ότι συνιστά λόγο ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως αλλά ως στοιχείο προς στήριξη του βασιζομένου στην παραβίαση της αρχής της αγαστής συνεργασίας καθώς και της αρχής της επιμέλειας λόγου ακυρώσεως. Αφετέρου, παρά τη βιαστική συμπεριφορά της Επιτροπής κατά την έγκριση του σχεδίου της συνοπτικής εκθέσεως για το 1993, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι αυτή, εν πάση περιπτώσει, έλαβε γνώση των προβληθέντων από τις βελγικές αρχές επιχειρημάτων και τα εξέτασε, αν και δεν τα έκρινε πειστικά.

96 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν είναι δυνατόν να υπήρξε παραβίαση της αρχής της αγαστής συνεργασίας ούτε αυτή της αρχής της επιμέλειας.

Επί της παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογίας

97 Η Βελγική Κυβέρνηση αιτιάται τέλος την Επιτροπή ότι δεν αιτιολόγησε επαρκώς την προσβαλλομένη απόφαση.

98 Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι, κατά πάγια νομολογία, στην ιδιάζουσα αλληλουχία της επεξεργασίας των αποφάσεων περί εκκαθαρίσεως των λογαριασμών, η αιτιολογία μιας αποφάσεως πρέπει να θεωρείται επαρκής εφόσον το κράτος-αποδέκτης συνεργάστηκε στενά στη διαδικασία επεξεργασίας της αποφάσεως αυτής και γνώριζε τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή έκρινε ότι δεν έπρεπε να επιβαρύνει το ΕΓΤΠΕ με το επίδικο ποσό (βλ. αποφάσεις της 13ης Δεκεμβρίου 1990, C-22/89, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-4799, σκέψη 18, και της 1ης Οκτωβρίου 1998, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 36).

99 Εν προκειμένω, από τον φάκελο προκύπτει ότι η Βελγική Κυβέρνηση συνεργάστηκε στη διαδικασία επεξεργασίας της προσβαλλομένης αποφάσεως. Πράγματι, οι αμφιβολίες τις οποίες η Επιτροπή είχε ως προς την αξιοπιστία του βελγικού συστήματος ελέγχου στους τομείς του βοείου κρέατος και των σιτηρών επισημάνθηκαν γραπτώς, κατ' επανάληψη, στις βελγικές αρχές, έγιναν συζητήσεις και προσφυγή στο όργανο συμβιβασμού.

100 Επιπλέον, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή ανέφερε στη συνοπτική έκθεσή της για το 1994, με παραπομπή στη συνοπτική έκθεση για το 1993, τους λόγους για τους οποίους αρνήθηκε την εκκαθάριση του επίδικου ποσού.

101 Συνεπώς, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να θεωρηθεί επαρκής.

102 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου

103 Με τον δεύτερο λόγο της, η Βελγική Κυβέρνηση ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η Επιτροπή δεν δικαιούται να επιβάλλει κατ' αποκοπήν διορθώσεις εάν δεν διαθέτει συγκεκριμένες αποδείξεις ότι ορισμένα ποσά πληρώθηκαν πλημμελώς. Εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν προσεκόμισε τέτοιες αποδείξεις. Δεύτερον, η Επιτροπή δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίξει ότι το βελγικό σύστημα ελέγχου, εξεταζόμενο στο σύνολό του, εμφανίζει ατέλειες που συνεπάγονται υψηλό κίνδυνο ζημιών για το ΕΓΤΠΕ και δικαιολογούν διόρθωση της τάξεως του 10 %. Τρίτον, δεν αιτιολόγησε επίσης επαρκώς την απόφασή της όσον αφορά τις πραγματοποιηθείσες με τον τρόπο αυτό διορθώσεις. Ενεργώντας με τον τρόπο αυτό, παρέβη τον κανονισμό 729/70 και τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1723/72 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1972, περί εκκαθαρίσεως λογαριασμών για το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 186, σ. 1), καθώς και την υποχρέωση αιτιολογίας του άρθρου 190 της Συνθήκης.

104 Η Βελγική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι ο διεξαχθείς από την Επιτροπή έλεγχος δεν ήταν αντιπροσωπευτικός, διότι διεξήχθη μόνο σε τέσσερα τελωνεία από τα δεκαπέντε που παρεμβαίνουν συνήθως στον τομέα της προπληρωμής. Εξάλλου, οι φερόμενες ανεπάρκειες δεν παρατηρήθηκαν σε όλα τα ελεγχθέντα τελωνεία, οπότε η Επιτροπή δεν είχε το δικαίωμα να θεωρήσει ότι πρόκειται για ανεπάρκειες που επηρεάζουν συστηματικά το βελγικό σύστημα ελέγχου.

105 Κατ' αρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως ήδη διαπιστώθηκε στη σκέψη 35 της παρούσας αποφάσεως, η διαδικασία εκκαθαρίσεως των λογαριασμών έχει ως αντικείμενο να εξασφαλισθεί ότι οι πιστώσεις που διατέθηκαν στα κράτη μέλη χρησιμοποιήθηκαν τηρουμένων των κοινοτικών κανόνων που ισχύουν στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των αγορών.

106 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 729/70, που αποτελεί, στον τομέα αυτό, έκφραση των υποχρεώσεων που επιβάλλει στα κράτη μέλη το άρθρο 5 της Συνθήκης, καθορίζει, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, τις αρχές βάσει των οποίων η Επιτροπή και τα κράτη μέλη οφείλουν να διασφαλίζουν την ορθή εφαρμογή των κοινοτικών αποφάσεων περί παρεμβάσεως στον γεωργικό τομέα που χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ καθώς και την καταπολέμηση απατών και παρανομιών σε σχέση με τις πράξεις αυτές. Επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να λαμβάνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία προκειμένου να βεβαιώνονται για το αληθές και το νομότυπο των χρηματοδοτουμένων από το ΕΓΤΠΕ πράξεων (βλ. αποφάσεις της 2ας Ιουνίου 1994, C-2/93, Exportslachterijen van Oordegem, Συλλογή 1994, σ. I-2283, σκέψεις 17 και 18, και της 19ης Νοεμβρίου 1998, C-235/97, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-7555, σκέψη 45).

107 Στη συνέχεια, όπως ήδη παρατηρήθηκε στη σκέψη 36 της παρούσας αποφάσεως, οσάκις η Επιτροπή αρνείται να επιβαρύνει το ΕΓΤΠΕ με ορισμένες δαπάνες με την αιτιολογία ότι προκλήθηκαν λόγω παραβάσεων των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου καταλογιστέων σε ένα κράτος μέλος, αυτή δεν υποχρεούται να αποδείξει κατά τρόπο εξαντλητικό την ανεπάρκεια των πραγματοποιουμένων από τα κράτη μέλη ελέγχων αλλά να προσκομίσει ένα αποδεικτικό στοιχείο της σοβαρής και εύλογης αμφιβολίας που έχει ως προς τους πραγματοποιουμένους από τις εθνικές αρχές ελέγχους. Ο εν λόγω μετριασμός της απαιτήσεως για την εκ μέρους της Επιτροπής απόδειξη εξηγείται από το γεγονός ότι το κράτος είναι αυτό που μπορεί καλύτερα να συλλέξει και επαληθεύσει τα αναγκαία στοιχεία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, και στο οποίο απόκειται, συνεπώς, να προσκομίσει την πλέον λεπτομερή και πλήρη απόδειξη του αληθούς των ελέγχων του και, ενδεχομένως, της ανακρίβειας των ισχυρισμών της Επιτροπής.

108 Όσον αφορά, εν προκειμένω, τα διαπιστωθέντα από την Επιτροπή πραγματικά γεγονότα στο πλαίσιο της συνοπτικής εκθέσεώς της για το 1993, όπου παραπέμπει η

συνοπτική έκθεση για το 1994, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 39 έως 92 της παρούσας αποφάσεως, η Επιτροπή μπόρεσε να προσκομίσει την απόδειξη πολλών παραβάσεων των κανόνων της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών, ενώ η Βελγική Κυβέρνηση δεν απέδειξε ότι οι διαπιστώσεις της Επιτροπής ήσαν ανακριβείς. Επομένως, υφίστανται σοβαρές αμφιβολίες ως προς την εφαρμογή καταλλήλου και αποτελεσματικού συστήματος μέτρων εποπτείας και ελέγχου.

109 Τέλος, όσον αφορά το ερώτημα αν οι διαπιστωθείσες ανεπάρκειες ήσαν αρκετές για να δικαιολογήσουν την εφαρμογή κατ' αποκοπήν διορθώσεως της τάξεως του 10 %, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή είχε προβεί σε επαρκείς ελέγχους στα τελωνεία και τις επιχειρήσεις που ήσαν αντιπροσωπευτικοί του συνόλου. Από τον φάκελο προκύπτει ότι, στον τομέα του βοείου κρέατος, αφενός, οι ελεγχθείσες επιχειρήσεις έλαβαν, το 1993, 22,8 % της προπληρωμής και, αφετέρου, τα ελεγχθέντα τελωνεία πραγματοποίησαν προπληρωμές πλέον του 25 %. Από τον φάκελο προκύπτει επίσης ότι, στον τομέα των σιτηρών, οι έλεγχοι κάλυπταν 32,3 % των δαπανών. Η Βελγική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί τα ποσοστά αυτά και δεν ισχυρίζεται ότι μειώθηκαν σημαντικά κατά το οικονομικό έτος 1994. Υπό τις συνθήκες αυτές, κρίνεται ότι οι διενεργηθείσες από την Επιτροπή έρευνες ως προς το βελγικό σύστημα ελέγχου είναι επαρκώς αντιπροσωπευτικές για να καταστεί δυνατή η συναγωγή συμπεράσματος επί του συνόλου του συστήματος.

110 Επικουρικώς, η Βελγική Κυβέρνηση θεωρεί ότι μια κατ' αποκοπήν διόρθωση μπορεί να εφαρμοσθεί μόνο στις θέσεις που αποτέλεσαν αντικείμενο πραγματικής επαληθεύσεως.

111 Αφενός, για τον τομέα των σιτηρών, ισχυρίζεται κατ' αρχάς ότι, δεδομένου ότι οι επαληθεύσεις της Επιτροπής εκάλυπταν μόνο τις θέσεις του προϋπολογισμού αριθ. 1001 (κριθή) και αριθ. 1003 (λοιπά σιτηρά), κακώς η Επιτροπή εφάρμοσε κατ' αποκοπήν διορθώσεις στις λοιπές θέσεις του προϋπολογισμού που δεν επαληθεύτηκαν από τις υπηρεσίες της, και ιδίως στη θέση του προϋπολογισμού αριθ. 1000 (μαλακός σίτος). Θεωρεί ότι η συναφής επιχειρηματολογία της ενισχύεται επίσης από την έκθεση Belle, η οποία επιτρέπει κατ' αποκοπήν διορθώσεις μόνον οσάκις οι διαπιστωθείσες ανεπάρκειες έχουν συστηματικό χαρακτήρα και συνεπάγονται κίν-

δυνο ζημιών για το ΕΓΤΠΕ, πράγμα το οποίο δεν συνέβαινε στην προκειμένη περίπτωση.

112 Στη συνέχεια, η Βελγική Κυβέρνηση θεωρεί επίσης ότι οι πραγματοποιηθέντες από την Επιτροπή έλεγχοι δεν ήσαν αντιπροσωπευτικοί εφόσον δεν αφορούσαν τον τομέα του μαλακού σίτου, ο οποίος αντιπροσωπεύει 27 % του συνόλου των δαπανών προπληρωμής στον τομέα των σιτηρών. Επιπλέον, κατά το προσφεύγον, μπορούσε να έχει αποδειχθεί, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, ότι για τον τομέα του μαλακού σίτου υπήρχε ειδικό σύστημα ελέγχου.

113 Τέλος, η Βελγική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι, δεδομένου ότι οι επαληθεύσεις του ΕΓΤΠΕ αφορούσαν αποκλειστικά το καθεστώς προπληρωμής-μεταποιήσεως, η Επιτροπή δεν είχε το δικαίωμα να προβεί σε διόρθωση των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του καθεστώτος προπληρωμής-αποταμιεύσεως.

114 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι επαληθεύσεις της Επιτροπής κάλυψαν το σύνολο των ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν από τα τελωνεία ως προς τις προπληρωμές που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο της προχρηματοδοτήσεως και ότι αυτή διαπίστωσε ανεπάρκειες, τόσο στον τομέα των σιτηρών όσο και στον τομέα του βοείου κρέατος.

115 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή είχε το δικαίωμα να προβεί σε διόρθωση στη θέση του προϋπολογισμού αριθ. 1000 (μαλακός σίτος) ως τμήμα του τομέα των σιτηρών.

116 Όσον αφορά το επιχείρημα που η Βελγική Κυβέρνηση έλκει από την έκθεση Belle, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με την έκθεση αυτή, οι κατ' αποκοπήν διορ-

θώσεις μπορούν να εφαρμοσθούν μόνο στον τομέα των δαπανών που θίγεται στην περιφέρεια ή τη διοικητική ζώνη εντός της οποίας διαπιστώθηκε η ανεπάρκεια, εκτός εάν αποδειχθεί ότι η ίδια ανεπάρκεια απαντά και σε άλλες περιφέρειες ή σε ολόκληρο το έδαφος του κράτους μέλους. Επομένως, αναφερομένη μόνο σε διαφόρους γεωγραφικούς και διοικητικούς τομείς, η έκθεση Belle δεν απαγορεύει την εφαρμογή κατ' αποκοπήν διορθώσεως σε μια άλλη θέση του προϋπολογισμού εκτός αυτής της οποίας οι δαπάνες έχουν επαληθευθεί από την Επιτροπή, εφόσον και οι δύο θέσεις υπάγονται στον ίδιο τομέα, όπως είναι, εν προκειμένω, οι θέσεις αριθ. 1000, 1001 και 1003. Επομένως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή αγνόησε την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση.

117 Ως προς τον ισχυρισμό της Βελγικής Κυβερνήσεως ότι η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη το ειδικό σύστημα ελέγχου που εφαρμόστηκε στο Βέλγιο για τον μαλακό σίτο, οι βελγικές αρχές προέβαλαν τα στοιχεία αυτά στο στάδιο του υπομνήματος απαντήσεώς τους στην υπόθεση C-242/97, δηλαδή μετά τις 28 Φεβρουαρίου 1997, καταληκτική ημερομηνία που όρισε η Επιτροπή με την απόφασή της C(97)515 τελικό, της 24ης Φεβρουαρίου 1997, για την εκ μέρους των κρατών μελών διαβίβαση πρόσθετων πληροφοριών για την εκκαθάριση των λογαριασμών για το οικονομικό έτος 1994. Για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στη σκέψη 45 της παρούσας αποφάσεως, τα στοιχεία αυτά, προβληθέντα εκπροθέσμως, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη.

118 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι η διόρθωση δεν μπορούσε να επεκταθεί στο καθεστώς προπληρωμής-τελωνειακής αποταμιεύσεως, είναι επίσης εκπρόθεσμο επειδή προβλήθηκε μετά τις 28 Φεβρουαρίου 1997.

119 Αφετέρου, όσον αφορά τον τομέα του βοείου κρέατος, η Βελγική Κυβέρνηση θεωρεί ότι επαληθεύθηκε μόνον το λυσιτελές του συστήματος ελέγχου που αφορά τα προϊόντα για τα οποία προβλέπεται υψηλότερη επιστροφή. Ισχυρίζεται ότι τα συμπεράσματα μιας τέτοιας έρευνας δεν μπορούν να επεκταθούν στα καθεστώτα ελέγχου των άλλων δαπανών στον τομέα του βοείου κρέατος χωρίς να διεξαχθεί ένας πλέον διερευνητικός έλεγχος ή χωρίς να αιτιολογηθεί ευρύτερα το διάβημα αυτό. Υποστηρίζει, ιδίως, ότι οι έλεγχοι για τις επιστροφές λόγω εξαγωγής βοείου κρέατος θηλέων ζώων έπρεπε να πραγματοποιηθούν κατά τρόπο διάφορο εκείνων που διεξάγονται στο πλαίσιο ειδικών επιστροφών.

120 Συναφώς, όπως ήδη διαπιστώθηκε στη σκέψη 114 της παρούσας αποφάσεως, οι επαληθεύσεις της Επιτροπής κάλυψαν το σύνολο των ελέγχων που πραγματοποίησαν τα τελωνεία ως προς τις προπληρωμές που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο της προχρηματοδοτήσεως και κατέστησαν δυνατή τη διαπίστωση των ανεπαρκειών, τόσο στον τομέα των σιτηρών όσο και στον τομέα του βοείου κρέατος.

121 Οι διαπιστωθείσες ανεπάρκειες του βελγικού συστήματος ελέγχου μπορούσαν να έχουν αρνητικές επιπτώσεις σε όλες τις διαδικασίες ελέγχου στον εν λόγω τομέα, οπότε η Επιτροπή είχε το δικαίωμα να εφαρμόσει την κατ' αποκοπήν διόρθωση για το σύνολο του τομέα του βοείου κρέατος.

122 Ενόψει των προεκτεθέντων, ο δεύτερος λόγος της Βελγικής Κυβερνήσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου

123 Με τον τρίτο λόγο της, η Βελγική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι, θεσπίζοντας τις κατ' αποκοπήν διορθώσεις, η Επιτροπή δεν εφάρμοσε τις κατευθυντήριες γραμμές που η ίδια καθόρισε με την έκθεση Belle, χωρίς εντούτοις να δικαιολογήσει επαρκώς τη στάση αυτή, ή τις εφάρμοσε εσφαλμένως. Τονίζει ότι με την προσβαλλομένη απόφαση εφαρμόζεται στην προσφεύγουσα η πλέον αυστηρή διόρθωση, της τάξεως του 10 %, και υπενθυμίζει ότι η εφαρμογή του υψηλότερου διορθωτικού συντελεστή απαιτεί την απόδειξη ανεπαρκειών που αφορούν τα θεμελιώδη στοιχεία του

συστήματος ελέγχου ή την εκτέλεση ουσιωδών ελέγχων, καθώς και την ύπαρξη υψηλού κινδύνου γενικευμένων ζημιών.

124 Η Βελγική Κυβέρνηση αιτιάται επίσης την Επιτροπή ότι δεν εφάρμοσε τους συντελεστές σταθμίσεως που αυτή καθόρισε με την έκθεση Belle, όπως υποχρεούται να το πράξει όταν υφίστανται αμφιβολίες ως προς τον εφαρμοστέο διορθωτικό συντελεστή. Η Βελγική Κυβέρνηση υποστηρίζει εξάλλου ότι η εφαρμογή της κατ' αποκοπήν διορθώσεως της τάξεως του 10 % επί του συνόλου του βελγικού εδάφους είναι ασυμβίβαστη με το γεγονός ότι οι διεξαγόμενοι στο Βέλγιο από την Επιτροπή έλεγχοι πραγματοποιήθηκαν μόνο, για τον τομέα του βοείου κρέατος, σε δύο από τα δεκαπέντε βελγικά κέντρα επαληθεύσεως και, για τον τομέα των σιτηρών, σε δύο από τα τριάντα εννέα βελγικά κέντρα επαληθεύσεως.

125 Πρέπει να υπομνησθεί, αφενός, ότι, όσον αφορά το ποσό της χρηματοοικονομικής διορθώσεως, η Επιτροπή μπορεί ακόμη και να αρνηθεί την επιβάρυνση του ΕΓΤΠΕ με το σύνολο των δαπανών, αν διαπιστώσει ότι δεν υφίστανται επαρκείς μηχανισμοί ελέγχου.

126 Αφετέρου, όπως ήδη παρατηρήθηκε στη σκέψη 35 της παρούσας αποφάσεως, το ΕΓΤΠΕ μπορεί να επιβαρυνθεί μόνο με τις παρεμβάσεις που πραγματοποιούνται σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών. Εφόσον, όπως τονίστηκε στη σκέψη 37 της παρούσας αποφάσεως, το οικείο κράτος μπορεί καλύτερα να προσκομίσει τα αναγκαία στοιχεία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ και να επαληθεύσει τα στοιχεία αυτά, σ' αυτό απόκειται να προσκομίσει την πλέον λεπτομερή και πλήρη απόδειξη της ακρίβειας των στοιχείων του και, ενδεχομένως, του εσφαλμένου χαρακτήρα των εκτιμήσεων της Επιτροπής.

127 Εν προκειμένω, η Βελγική Κυβέρνηση δεν μπόρεσε να προσκομίσει την απόδειξη ότι τα εφαρμοσθέντα από την Επιτροπή κριτήρια ήσαν αυθαίρετα και άδικα.

128 Αφενός, οι διαπιστωθείσες από την Επιτροπή ανεπάρκειες αφορούσαν θεμελιώδη στοιχεία του βελγικού συστήματος ελέγχου και την εκτέλεση ελέγχων που έχουν ουσιώδη σημασία για τη διασφάλιση του νομοτύπου των δαπανών και, αφετέρου, η Επιτροπή μπόρεσε να αποδείξει, ενόψει της εκτάσεως των διαπιστωθεισών ανεπαρκειών, την ύπαρξη κινδύνου αντιστοιχούντος σε μεγάλες ζημιές για το ΕΓΤΠΕ.

129 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι υπήρχε σημαντικός κίνδυνος δυνάμενος να δικαιολογήσει κατ' αποκοπήν διόρθωση της τάξεως του 10 %.

130 Επομένως, ο τρίτος λόγος της Βελγικής Κυβερνήσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τετάρτου λόγου

131 Με τον τέταρτο λόγο της, η Βελγική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, εφαρμόζοντας, στον τομέα του βοείου κρέατος, διόρθωση της τάξεως του 10 % στο Βασίλειο του Βελγίου, αλλά διόρθωση της τάξεως μόνο του 5 % στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στη Γαλλική Δημοκρατία, στην Ιταλική Δημοκρατία και στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών, παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και ότι, εν πάση περιπτώσει, η προσβαλλομένη απόφαση δεν είναι καταλλήλως αιτιολογημένη ως προς το σημείο αυτό. Θεωρεί ότι υπήρχαν στα άλλα κράτη μέλη ανάλογες ανεπάρκειες με αυτές που προσάπτονται στο Βασίλειο του Βελγίου αλλ' ότι οι επιβληθείσες στο τελευταίο αυτό κράτος μέλος κυρώσεις ήσαν πιο αυστηρές.

132 Πρέπει να τονισθεί συναφώς, κατ' αρχάς, ότι κάθε περίπτωση πρέπει κατ' αρχήν να εκτιμάται χωριστά προκειμένου να διαπιστωθεί αν το οικείο κράτος μέλος τήρησε ή όχι, κατά την πραγματοποίηση των χρηματοδοτουμένων από το ΕΓΤΠΕ πράξεων, τις απορρέουσες από το κοινοτικό δίκαιο απαιτήσεις και, αν όχι, σε τι βαθμό δεν τις τήρησε.

133 Αυτό δεν σημαίνει ότι ένα κράτος μέλος δεν δικαιούται να επικαλεστεί την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Πάντως, μπορεί να το πράξει μόνο στο μέτρο που οι περιπτώσεις τις οποίες επικαλείται είναι τουλάχιστον συγκρίσιμες, ενόψει του συνόλου των στοιχείων που τις χαρακτηρίζουν, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται ιδίως η περίοδος κατά τη διάρκεια της οποίας πραγματοποιήθηκαν οι δαπάνες, οι οικείοι τομείς και η φύση των προσαπτομένων πλημμελειών.

134 Πρέπει στη συνέχεια να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, απαγορευομένη δυσμενής διάκριση μπορεί να υπάρχει μόνο στην περίπτωση κατά την οποία αντιμετωπίζονται κατά διαφορετικό τρόπο συγκρίσιμες καταστάσεις, εκτός αν μια τέτοια αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικώς (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, Cordoniu κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-1853, σκέψη 26).

135 Στην προκειμένη περίπτωση διαπιστώνεται ότι ο κατάλογος των ανεπαρκειών που αφορούν το Βασίλειο του Βελγίου είναι μακρύτερος από εκείνον που αφορά τα λοιπά ελεγχθέντα κράτη μέλη και ότι οι ανεπάρκειες και οι αδυναμίες του βελγικού συστήματος ελέγχου είναι σοβαρότερες από αυτές των άλλων κρατών μελών τα οποία αφορά η προσβαλλομένη απόφαση.

136 Επομένως, οι καταστάσεις δεν ήσαν συγκρίσιμες και, συνεπώς, δεν υπήρξε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

137 Τέλος, όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολογήσεως, δεδομένου ότι οι βελγικές αρχές ενημερώθηκαν για τις αιτιάσεις της Επιτροπής και τους δόθηκε η δυνατότητα να λάβουν συναφώς θέση, πρέπει να θεωρηθεί ότι εν προκειμένω δεν αποδείχθηκε παραβίαση της εν λόγω αρχής.

138 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο τέταρτος λόγος πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του ως αβάσιμος.

Επί του πέμπτου λόγου

139 Με τον πέμπτο λόγο της, η Βελγική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι οι έλεγχοι στους οποίους προέβη η Επιτροπή περιορίστηκαν αποκλειστικά στα οικονομικά έτη 1992 και 1993, πράγμα που επιβεβαιώνεται ρητά με τα έγγραφα της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, αμφισβητεί την εφαρμογή, βάσει των ελέγχων αυτών, μιας κατ' αποκοπήν διορθώσεως για το οικονομικό έτος 1994.

140 Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι οι έλεγχοι αφορούσαν επίσης το οικονομικό έτος 1994. Κατ' αυτήν, το γεγονός ότι στα έγγραφα με τα οποία ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα των εν λόγω ελέγχων υπήρχε η ένδειξη «προϋπολογισμοί 1992/1993» δεν έχει επίπτωση. Για το οικονομικό έτος 1994 έγινε μνεία σε άλλα έγγραφα προερχόμενα από την Επιτροπή, όπως η επίσημη ανακοίνωση των αποτελεσμάτων της έρευνας προς το προσφεύγον.

141 Δεν αμφισβητείται ότι οι έλεγχοι της Επιτροπής διενεργήθηκαν τον Σεπτέμβριο και τον Νοέμβριο του 1994, δηλαδή τόσο κατά τη διάρκεια όσο και αμέσως μετά το οικονομικό έτος 1994, το οποίο, όπως διευκρινίζεται στη δεύτερη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως, άρχισε στις 16 Οκτωβρίου 1993 και έληξε στις 15 Οκτωβρίου 1994. Επομένως, η Βελγική Κυβέρνηση δεν μπορεί να υποστηρίζει ότι οι διεξαχθείσες επαληθεύσεις δεν ήσαν ικανές να αποδείξουν την ύπαρξη πλημμελειών που διαπράχθηκαν κατά το οικονομικό έτος 1994.

142 Εξάλλου, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν μνημόνευσε ειδικά το οικονομικό έτος 1994 στο θέμα των κοινοποιήσεων ελέγχου, όσο επικριταίο και αν είναι τούτο, δεν μπορεί να εμποδίσει την Επιτροπή να προβεί στις διορθώσεις που δικαιολογούνται από τις

διαπιστωθείσες πλημμέλειες για το εν λόγω οικονομικό έτος. Πράγματι, αφενός, η Επιτροπή αναφέρθηκε ρητά στο οικονομικό έτος 1994, ειδικότερα στην επίσημη κοινοποίηση των αποτελεσμάτων των ελέγχων σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, για τα οικονομικά έτη 1992, 1993 και 1994, της 7ης Νοεμβρίου 1995. Αφετέρου, τα άρθρα 2 και 3 του κανονισμού 729/70 επιτρέπουν στην Επιτροπή να επιβαρύνει το ΕΓΤΠΕ μόνο με τα ποσά που έχουν καταβληθεί σύμφωνα με τους κανόνες που έχουν θεσπιστεί στους διαφόρους τομείς των γεωργικών προϊόντων, αφήνοντας τα κράτη μέλη να φέρουν κάθε άλλη δαπάνη, ιδίως δε τα ποσά που οι εθνικές αρχές κακώς έκριναν ότι μπορούν να καταβάλουν στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των αγορών (βλ. αποφάσεις της 1ης Οκτωβρίου 1998, C-233/96, Δανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-5759, σκέψη 52, και C-242/96, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-5863, σκέψη 122). Επομένως, όπως ορθώς αναφέρει η Επιτροπή με το υπόμνημά της αντικρούσεως, θα αντέβαινε προς τις διατάξεις αυτές η μη επιβολή διορθώσεων για ένα οικονομικό έτος κατά το οποίο διαπιστώθηκαν παραβάσεις, για τον μοναδικό λόγο ότι το εν λόγω οικονομικό έτος δεν μνημονεύθηκε ρητά στο θέμα των εγγράφων με τα οποία κοινοποιήθηκαν τα αποτελέσματα των ελέγχων.

143 Επομένως, ο τελευταίος αυτός λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

144 Ενόψει όλων των προεκτεθέντων, η προσφυγή του Βασιλείου του Βελγίου πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

145 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη του Βασιλείου του Βελγίου και αυτό ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Gulmann Puissochet Schintgen

Macken Cunha Rodrigues

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 20 Σεπτεμβρίου 2001.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

C. Gulmann